

Мунтян Георгій Васильович (1944-2025). Некролог

Георгій Васильович Мунтян народився 13 вересня 1944 року в селі Магала в багатодітній сім'ї Василя та Марії Мунтян. Через три місяці після його народження батько був мобілізований на війну. Перед тим, як покинути рідний дім, взявши маленького сина на руки, він промовив: "Грішенька, Грішенька, не знаю, чи я тебе ще побачу". На жаль, Василь Мунтян не повернувся з фронту, і Георгій зростав без батька. Виховувала його, разом із братами й сестрами, мати. Роки його дитинства, юності та зрілості були нелегкими.

У 1958 році Георгій Васильович закінчив Острицьку семирічну школу. З 1964 по 1967 рік проходив військову службу в Донецькій області.

У 1968 році, у віці двадцяти чотирьох років, уклав завіт із Господом і прийняв біблійне водне хрещення в адвентистській громаді Чернівці-Жучка. Обряд хрещення звершував Котирло Микола Леонтійович.

Того ж року він був запрошений на пастирське служіння, яке звершував у громаді Чернівці-Жучка, що на той час налічувала понад тисячу членів церкви. Він служив також у громадах Новоселицького, Герцаївського, Сторожинецького районів, та у громадах Чернівці-Роша та Магала. Окрім того, а багатьох громадах допомагав перекладати проповіді з української на молдовську мову.

Георгій Васильович був сумлінним і посвяченим служителем церкви, людиною молитви та дослідження Слова Божого. Він був добрим пастирем, який з любов'ю дбав про спасіння кожної людини, що зустрічалася на його життєвому шляху. Навіть в останній рік життя, через хворобу не маючи змоги відвідувати церкву, він складав списки людей, яким телефонував і за яких

молився, благаючи, щоб вони були вірними Богові або прийняли Ісуса Христа як свого Господа і Спасителя.

1 серпня 1971 року Георгій Васильович одружився з Бзовою Марією Аурелівною. Разом вони прожили майже 54 роки, розділяючи радощі та труднощі подружнього життя. Бог подарував їм трьох дітей – двох доньок, Оксану і Ларису, та сина Ігоря, які вирости в любові до Бога і людей.

Роки життя пролетіли, наче птахи в небі, приносячи не лише миті радості та щастя, а й випробування, хвороби та страждання. Після тривалої боротьби з недугою, 13 лютого 2025 року, на 81-му році життя, перестало битися серце люблячого чоловіка, турботливого батька, доброго дідуся, співчутливого сусіда, зразкового члена церкви, посвяченого та жертвовного служителя Божого – Мунтяна Георгія Васильовича.

Його життєвий шлях найкраще передають слова апостола Павла, які він сказав перед своєю смертю у Другому посланні до Тимофія:

“Я звершив добрий подвиг, свій біг закінчив, віру зберіг. А тепер приготовлено мені вінець праведності, який того дня дасть мені Господь, справедливий Суддя, і не лише мені, а й усім, хто полюбив Його прихід”.